



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO  
GJYKATA KUSHTETUESE  
УСТАВНИ СУД  
CONSTITUTIONAL COURT

---

Priština, 09. mart 2012. god.  
Br. ref.: RK202/12

**Rešenje o neprihvatljivosti**  
**u**  
**slučaju br. KI 59/11**

**Podnosilac zahteva**

**Zyfer Sahitolli**

**U odnosu na ustavnost presude Vrhovnog suda Republike Kosovo,**  
**SCA 15/07 od 26. decembra 2007. godine**

Ustavni sud, u sastavu:

Enver Hasani, predsednik

Kadri Kryeziu, zamenik predsednika

Robert Carolan, sudija

Altay Suroy sudija

Almiro Rodrigues, sudija

Snezhana Botusharova, sudija

Ivan Čukalović, sudija

Gjyljeta Mushkolaj, sudija i

Iliriana Islami, sudija

**Podnosilac zahteva**

1. Podnosilac zahteva je Zyfer Sahitolli, sa prebivalištem u Kazneno popravnom domu u Lipljanu, Kosovo.

### **Predmetna stvar**

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda, br. 15/07 od 26. decembra 2007. god., kojom se potvrđuje presuda i kazna Okružnog suda u Prištini br. 297/2004 od 15. septembra 2006. god. za krivično delo teškog ubistva, iz člana 147. stav 1. tačke 11. Krivičnog zakonika Republike Kosovo i neovlašćenu upotrebu vatrenog oružja u suprotnosti sa članom 328. stavom 2. Krivičnog zakonika Republike Kosovo. On je kažnjen sa 12 godina zatvora od 2. marta 2004. god.
3. Podnosilac zahteva od Suda traži da ustanovi kršenje njegovog prava na pravično suđenje i ponovi suđenje i/ili da se njegova kazna za ubistvo sa predumišljajem preinači u kaznu za ubistvo u stanju neuračunljivosti.

### **Pravni osnov**

4. Član 113. st. 1. i 7. Ustava Kosova, član 20. Zakona i pravilo 36. Poslovnika.

### **Postupak pred Sudom**

5. Podnosilac zahteva je 29. aprila 2011. god. podneo zahtev Sudu.
6. Predsednik je 3. maja 2011. god. imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Ivan Čukalović i Kadri Kryeziu.
7. Ustavni sud je 27. juna 2011. god. obavestio Okružni sud u Prištini i Vrhovni sud o zahtevu koji je podneo podnosilac zahteva. Ustavni sud je takođe tražio od Vrhovnog suda da dostavi dokaze o uručenju presude Vrhovnog suda podnosiocu zahteva.
8. Sud je 29. juna 2011. god. od podnosioca zahteva tražio da dostavi datum kada mu je uručena presuda Vrhovnog suda.
9. Nisu dobijeni odgovori na prepisku Suda.

### **Pregled činjenica**

10. Podnosilac zahteva je 15. septembra 2006. god. osuđen od strane Okružnog suda u Prištini za delo ubistva s predumišljajem i nezakonitog posedovanja vatrenog oružja.
11. Vrhovni sud Kosova je 26. decembra 2007. god. potvrdio presudu i kaznu Okružnog suda u Prištini kojom je podnosilac zahteva kažnjen za ubistvo s predumišljajem i nezakonito posedovanje oružja. Vrhovni sud je međutim preinačio kaznu izrečenu podnosiocu zahteva povećavajući je na 17 godina od 2. marta 2004. god.
12. Podnosilac zahteva, pokojni Kadri Krasniqi i brat pokojnog, Sabri Krasniqi, su se sreli u prostorijama pošte u mestu Lipljan. Prilikom ovog susreta je došlo do svađe između podnosioca zahteva i braće Krasniqi pošto su braća sumnjala da ih je podnosilac zahteva u nekoliko navrata zvao telefonom i vređao ih. Tokom svađe Kadri Krasniqi je nekoliko puta udario podnosioca zahteva.
13. Kasnije, 2. marta 2004. god. podnosilac zahteva se vratio u ulicu Adema Jasharija u Lipljanu i tokom sukoba sa Kadrijem Krasniqijem ispalio dva metka u telo Kadrija Krasniqija i time prouzrokovao da on iskrvari do smrti.
14. Nakon što je podnosilac zahteva upucao Kadrija Krasniqija, on je pojurio za Sabrijom Krasniqijem koji je bežao prema policijskoj stanici i ispalio nekoliko hitaca u pravcu Sabrija Krasniqija, ali ga nije uspeo pogoditi nijednim od ispaljenih hitaca.
15. Podnosilac zahteva nije ima dozvolu za upotrebu ili posedovanje vatrenog oružja, pištolj Helvan 9mm, serijski broj 1052235, kojim je pucao na Kadrija Krasniqija i koji je upotrebio za pucnjavu u pravcu Sabrija Krasniqija.
16. Podnosilac zahteva je i ranije poznao pokojnog i njegovog brata. Tačnije, podnosilac zahteva je bio u vezi sa ženom Sabrija Krasniqija pre nego što se ona udala za Sabriju Krasniqija.
17. Tokom suđenja je svedočilo nekoliko svedoka pucnjave i psihijatar, dr Nazmije Musliu. Dr Musliu je dala iskaz u vezi sa uračunljivošću podnosioca zahteva u vreme pucnjave.
18. Okružni sud je pažljivo razmotrio sve izjave svedoka i zaključio da se dokazima utvrđuje da je podnosilac zahteva ubio pokojnog, Kadrija Krasniqija. Sud je zaključio da do pucnjave nije došlo u samoodbrani i da nije rezultat psihičke neuračunljivosti. Sud je ustanovio da se podnosilac zahteva mogao povući iz sukoba i takođe je zaključio da je podnosilac zahteva imao nameru da ubije ne

samo pokojnog nego i brata pokojnog jureći ga i pucajući iz oružja u njegovom pravcu dok je isti bežao ka policijskoj stanici.

19. Vrhovni sud je pažljivo razmotrio zaključke i presudu Okružnog suda. Isti je zaključio da je nesporno da su se podnosilac zahteva i žrtve ovog dela poznavali od ranije i da su postojali neprekidni sukobi između njih i da je na dan ubistva došlo do fizičkog sukoba između podnosioca zahteva i žrtvi, i da se kasnije tokom dana podnosilac zahteva još jednom sukobio sa žrtvama, ali ovog puta naoružan neregistrovanim vatrenim oružjem.
20. Vrhovni sud je takođe zaključio da je pravna stvar olakšavajuće odbrane „neuračunljivog stanja uma“ vanredna odbrana koja se primenjuje samo u onim okolnostima u kojima je telo izvršioca ugroženo ili je povređeno i u slučajevima kada izvršilac nije izazvao napad na njegovo telo. Vrhovni sud je ustanovio da je u ovom slučaju podnosilac zahteva uznemiravao oštećene i doveo do sukoba koji je rezultovao ubistvom Kadrija Krasniqija i pokušaja ubistva Sabrija Krasniqija. Vrhovni sud je zaključio da navedeno nije delo koje bi omogućilo podnosiocu zahteva da tvrdi da je bio u psihički neuračunljivom stanju u vreme pucnjave.

### **Sporne i nesporne činjenice**

21. Nema nespornih činjenica. Međutim zaključci, do kojih će se doći iz činjenica, jesu osporeni.

### **Pravni argumenti koje je izneo podnosilac zahteva**

22. Podnosilac zahteva je tvrdio da nije imao pravično suđenje, navodeći kršenje člana 32. stava 2. Ustava Republike Kosovo. Tačnije, on tvrdi da nije bilo dovoljno dokaza za sudove da ga oglašavaju krivim za ubistvo s predumišljajem.
23. Podnosilac zahteva je takođe tvrdio da mu nije bilo omogućeno da žrtva, žena Sabrija Krasniqija, svedoči ili da njegov zet svedoči da su njegova deca bila u kući njegovog tasta. On je takođe tvrdio da mu nije bilo omogućeno da njegova žena svedoči u vezi sa njegovim planom da registruje svoju decu na dan ubistva Kadrija Krasniqija.
24. Podnosilac zahteva je takođe tvrdio da je optužnica koju je pokrenuo javni tužilac i potvrdio Sud nepravilna zato što ga javni tužilac nije prvo ispitao.
25. Podnosilac zahteva se je takođe žalio da mu nije bilo dozvoljeno da postavlja pitanja ocu žrtve i da je nekoliko puta prekinut tokom ispitivanja svedoka Sabrija Krasniqija.

## Ocena prihvatljivosti zahteva

26. Član 32. Stav 2. Ustava propisuje:

*„Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda“.*

27. Član 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima propisuje:

*„1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se mora izreći javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika, ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, neophodno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.*

*2. Svako ko je optužen za krivično delo mora se smatrati nevinim sve dok se ne dokaže njegova krivica na osnovu zakona.*

*3. Svako ko je optužen za krivično delo ima sledeća minimalna prava:*

- a da bez odlaganja, podrobno i na jeziku koji razume, bude obavešten o prirodi i razlozima optužbe protiv njega;*
- b da ima dovoljno vremena i mogućnosti za pripremanje odbrane;*
- c da se brani lično ili putem branioca koga sam izabere ili, ako nema dovoljno sredstava da plati za pravnu pomoć, besplatno dobije branioca po službenoj dužnosti kada interesi pravde to zahtevaju;*
- d da ispituje svedoke protiv sebe ili da postigne da se oni ispituju i da se obezbedi prisustvo i saslušanje svedoka u njegovu korist pod istim uslovima koji važe za one koji svedoče protiv njega;*

*e da dobije besplatnu pomoć prevodioca ako ne razume ili ne govori jezik koji se upotrebljava na sudu.“*

28. U odnosu na svedoke koje je podnosilac zahteva želeo da pozove ili da detaljnije ispita tokom suđenja nema nijednog dokaza koji je podnosilac zahteva ponudio u vezi sa time kakvi dokazi bi mogli biti dobijeni od tih svedoka i koji bi bili od važnosti na bilo koje pitanje ili odbranu koju bi podnosilac zahteva mogao postaviti prema optužnici. Sigurno da krivični sud može i mora da odredi šta je relevantno i koji dokazi nisu relevantni za predmet. Podnosilac zahteva nije ni na jedan način dokazao ovom Sudu a niti Vrhovnom sudu da bi bilo koji od tih dokaza mogao biti od važnosti.
29. Nisu postojali dokazi kojima bi se ustanovilo da je podnosiocu zahteva prekršeno bilo koje od prava propisanih Ustavom Republike Kosovo ili Evropskom konvencijom o ljudskim pravima.
30. Pravilo 36. stav 2. propisuje Sudu da zahtev odbije kao očigledno neosnovan ukoliko zahtev nije *prima facie* opravdan ili kada podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio svoju tvrdnju.
31. Sud se poziva na:
  - a. pravilo 36. stav 1. tačke a) i c) Poslovnika o radu: „*Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu i ako zahtev nije očigledno neosnovan*“.
  - b. pravilo 36. stav 2. tačke b) i d): „*Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju*“.
32. Vezano sa tim, podnosilac zahteva nije potkrepio svoju tvrdnju, čime bi objasnio kako i zašto je došlo do kršenja niti je dostavio dokaze kojima bi dokazao da je prekršeno Ustavom zagarantovano pravo.
33. Štaviše, zahtev ne ukazuje da je Okružni sud ili Vrhovni sud delovao na arbitraran ili nepravičan način. Samo činjenica da je podnosilac zahteva nezadovoljan rezultatom slučaja ne može sama po sebi predstavljati validnu tvrdnju o kršenju Ustava. U ovim okolnostima, ne može se smatrati da je podnosilac zahteva ispunio gorenavedene uspostavljene uslove za prihvatljivost.

34. Nema dokaza koji potkrepljuju tvrdnje podnosioca zahteva.

### IZ TIH RAZLOGA

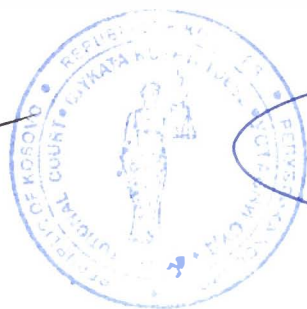
Sud, nakon većanja 29. novembra 2011. god., shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 20. Zakona i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu, jednoglasno,

### ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka će biti dostavljena podnosiocu zahteva, i
- III. Ova odluka će biti objavljena u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i stupa na snagu odmah

**Sudija izvestilac**

  
Robert Carolan



**Predsednik Ustavnog suda**

  
Prof. dr Enver Hasani